

Odešel profesor MUDr. Miroslav Vykydal, DrSc.

Profesor Vykydal nás opustil 29. července 2007. Rodák z Olomouce (1921) svůj život prožil až do konce v rodném městě. Byl úzce spojen s lékařskou fakultou, kde již jako medik – v rámci studentských organizací – stál u jejího poválečného vzniku. Po promoci zakotvil na interní klinice profesora Blatného. Blatný byl klinický klasik, vycházející z francouzské internistické školy. Sympatie k francouzské medicíně provázely pak profesora Vykydala celý život i díky jeho dobré znalosti francouzského jazyka. Brzy hledal v celkovém vnitřním lékařství užší odborné a vědecké uplatnění. Šťastnou náhodou si vybral oblast revmatických chorob. Bylo to kolem roku 1950 – v době, kdy u nás neexistovala revmatologie jako specializace, nebyly výzkumné ústavy a těžiště péče o revmatiky leželo na balneologii a fyziatrii. V Praze se za podpory profesora Pelnáče začíná revmatologie profilovat díky osobnostem profesora Lenocha a Prusíka. K Lenochovi vedou první Vykydalovy cesty za vzděláním a poučením v oboru. A tak na strom moravské internistické školy je naroubována moravská škola revmatologická. Vykydal začíná publikovat – první práce, věnované revmatologické tematice, jsou uveřejněny v Lékařských listech – předchůdci Vnitřního lékařství. Zabývají se terapií revmatoidní artritidy, označované v té době jako progresivní polyartritida. Jsou to pokusy o náhradu tehdy nedostatkového kortizonu pomocí implantace žláz s vnitřní sekrecí. Jeho dlouhole-

tým zájmem se stává použití antimalarik v revmatologii. Výsledkem jsou desítky publikací o této tematice a několik prací monografických. Pozornost věnuje intraartikulární terapii, kde volí nekonvenční postupy (např. aplikaci antimalarik nebo syntetických polymerů). Řada prací popisuje zkušenost s chemickou a radiační synoviotézou. Vykydal byl u nás průkopníkem kloubní biopsie. Vždy překvapovala jeho invence a nevyčerpatelná schopnost stimulovat své okolí k vědecké práci.

Základnou jeho revmatologických aktivit se stala III. interní klinika Lékařské fakulty UP v Olomouci, kterou řadu let vedl. Zde vychoval řadu nadaných spolupracovníků a vytvořil předpoklady pro další rozvíjení revmatologické péče a výzkumu. Pobyt na této klinice přerušil pracovními pobyty v Tunisu a Alžíru a dlouhodobým studijním pobytem v Portugalsku. Pedagogice se věnoval nejenom prakticky, ale i publikací teoretických úvah o různých aspektech výchovy mediků. Byl oblíbeným oponentem vědeckých prací a jeho oponentské posudky kandidátských, doktorských, docentských a profesorských prací a závěrečných zpráv výzkumných projektů jdou jistě do stovek. Byl kritickým, ale i laskavým recenzentem nových monografických prací.

Význačným rysem osobnosti profesora Vykydala byla i jeho osobní a možno říci emocionální vazba na slovenskou revmatologii. Měl na Slovensku řadu přátel a zapojoval se do

vědecko-výzkumných aktivit slovenských pracovišť.

Profesor Vykydal byl osobností, na kterou se nezapomíná. Vnímám jsem jej jako laskavého lékaře, oblíbeného pedagoga a úspěšného vědeckého pracovníka.

Zároveň to byl člověk s neuvěřitelně širokým záběrem svých zájmů. Bylo to především výtvarné umění, jehož byl více nežli laickým znalcem. Neúnavný návštěvník divadel s mimořádnou znalostí naší divadelní scény. Vášnivý cestovatel za poznáním všech koutů světa – tato vášně jej doprovázela až do vysokého věku.

Měl štěstí na osobní přátele (nejen z oblasti medicíny, ale pochopitelně i ze světa uměleckého) a spolupracovníky a především na průvodkyni životem – svou manželku MUDr. Evu Pěgřímovou-Vykydalovou.

Citujeme-li psychologa Junga a profesora Halíka (kterého si mimo jiné profesor Vykydal vysoce vážil), že více nežli o „dokonalost“ bychom měli usilovat o „úplnost“ a „celistvost“, abychom nežili jen na povrchu a nezatožňovali se jen s jednou stránkou své bytosti, ale převzali odpovědnost za celek svého života – pak život a dílo profesora Vykydala všechny tyto postuláty naplnily. Profesor Vykydal nám mnohým bude scházet.

prof. MUDr. Karel Trnavský, DrSc.

www.ipvz.cz

e-mail: trnavsky@arthro.cz

Doručeno do redakce: 31. 7. 2007